

Hospitalita

10. ROČNÍK
CEN CELESTÝNA
OPITZE 2019

ZDARMA

OBSAH

4 Krátce...

ŘÁD A KŘESŤANSKÝ SVĚT

- 6 Ceny Celestýna Opitze
- 10 Valtické varhany
- 11 V Tatrách se zájemci o řád
- 12 Stovky hodin - přes tisíc pacientů
- 15 Dokončena první etapa restaurace fresek
- 16 Bl. Eustach Kugler - 10 let od blahorečení
- 17 Misijní projekt 2019 - Venezuela
- 18 S lekárom Patrikom Gálikom o nadšení a hodnote utrpenia
- 20 Vaše 2 % z daně pomôžu

ŽIVOT A ZDRAVÍ

- 21 Vitamin D v zimních měsících
- 23 Všichni žijem' v blázinci - Současnost očima psychiatra

HISTORIE ŘÁDU

- 24 Bratr Gabriel Camillo Ferrara
- 25 Lichtenštejnsko 1719-2019 - 300 let knížectví uprostřed Evropy

SPIRITUALITA

- 26 Náš společný domov
- 27 Z dopisů sv. Jana z Boha
- 31 Papež František na Twitteru
- 28 Výročí slibů br. Janka
- 29 Volná pracovní místa
- 30 Co připravujeme a co nás čeká

MILÉ SESTRY A MILÍ BRATŘI,

rok 2019 se rychle nachýlil ke konci a pomalu vstupujeme do třetího desetiletí. Úkoly, které nás obklopují a časové možnosti tento čas relativně zrychlují. To se děje i v případě redakční činnosti a sestavování tohoto časopisu. Ne vždy se nám podaří sestavit Hospitalitu tak rychle, jak bychom si přáli. Nic méně jsme stále a rádi s vámi v kontaktu, jsme vám vděční za každou modlitbu a za dary, které zasíláte na podporu naší činnosti, především misii. Dílo milosrdných bratří se takto může rozšiřovat přes naše spolupracovníky až po podporovatele, se kterými se moc nesetkáváme, ale víme o sobě a vzájemně se podporujeme. I já vás ujišťuji, že na vás všechny milosrdní bratři myslí ve svých modlitbách. Na vaše radosti i starosti a vše, co vás v životě provází. Kéž vám všem Pán žehná na vašich cestách a při vaší práci, aby vše bylo k oslavě toho, který všechno stvořil. A kéž je nám všem i příkladem jeho matka Panna Maria, abychom vše dokázali, tak jako ona, přijímat s odevzdaností a pokorou.

Br. Martin Macek, OH
představený milosrdných bratří
v České republice a na Slovensku

krátce...

| Regionální setkání bratří v Maďarsku

V polovině září se setkali v maďarském Pécsi komunity bratří ze Slovenska, Maďarska a z Čech na regionálním setkání. V rámci rakouské provincie se takto bratři snaží navštěvovat různé konventy a poznávat jejich prostředí. Setkání bylo velice milé. Během necelých dvou dní jsme mohli navštívit pacienty v naší zdejší LDN a pozdravit se s personálem, byli jsme na prohlídce města a středobodem bylo setkání všech komunit. V roce 2020 je v plánu další takové setkání. Místo bude teprve určeno.

| Naši knihovnu navštívili druháčci

V polovině září k nám zavítali žáci druhé třídy ze Základní školy Salvator z Valašského Meziříčí. Nejprve navštívili Mendelovo muzeum, kde si poslechli vyprávění o včelách a následně zamířili k nám. Naše archivářka Dana Surá si pro ně v refektáři připravila povídání o starých knihách a o našem působení v Česku. Kromě ukázek knih pro ně také přichystala valtickou kroniku, ze které děti předčítaly, a tak si mohly vyzkoušet práci

archiváře. A jelikož byl jejich výlet přírodovědně orientován, tak druhá část výkladu byla zaměřena na povídání o našich herbářích. Samozřejmě nechybělo ani promítání fotek herbářů a rostlin dataprojektorem.

| Znovuotevřený konvent v Eisenstadtu

I přes to, že žijeme v době, kdy řeholních povolání je, zdá se, stále méně a méně, občas se dějí drobné zázraky. Jedním z nich může být znovuotevřený konvent milosrdných bratří v rakouském Eisenstadtu. Od července tak v konventu zasvěceném sv. Antonínu z Padovy žijí tři bratři.

Naše zdejší nemocnice, kde pracuje 1000 našich spolupracovníků, patří k vyhledávaným zařízením v Dolním Rakousku, i přes to zde mnoho let milosrdní bratři nežili. Jsme tedy rádi, že se podařilo vybrat tři naše bratry, kteří zde řádový život zase obnovují. Převorem je bratr z Rakouska a další dva jeho spolubratři jsou z Chorvatska a Maďarska. Tento konvent tak symbolicky ztělesňuje mezinárodní charakter Rakouské provincie, kam patří i území Čech, Moravy, Slovenska a Maďarska.

| MUDr. Josef Drbal rezignoval na pozici ředitele NMB Brno

Na konci srpna na pozici ředitele Nemocnice Milosrdných bratří, p. o. v Brně rezignoval MUDr. Josef Drbal. Od 1. 1. 2019 je novým ředitelem NMB Brno MUDr. Pavel Piler.

MUDr. Josef Drbal byl ředitelem nemocnice posledních osm let a během této doby potvrdil své skvělé manažerské schopnosti. Nemocnici udržoval v dobré ekonomické kondici, a i přes to se mu dařilo investovat velké částky do rekonstrukce jednotlivých oddělení. Personál tak nyní může pracovat v nově opravených a dobře vybavených pracovištích a pokoje pacientů jsou na velmi vysoké úrovni. Stejně jako v každém obdobném zařízení i v NMB Brno bylo třeba čelit mnoha různým problémům, jsme ale přesvědčeni, že MUDr. Josef Drbal svoji pozici zvládl velice dobře, a to i díky lidskému přístupu a vstřícnosti.

Panu Drbalovi za jeho službu děkujeme a přežeme mu vše dobré. Stejně tak mnoho sil vyprošujeme novému panu řediteli Pilerovi a věříme, že se podaří navázat na stávající dobrou spolupráci mezi nemocnicí a řádem milosrdných bratří.

| 20 let vídeňské ambulance pro neslyšící

V poslání řádu milosrdných bratří je přijetí každého člověka bez ohledu na jeho původ, postavení, národnost, náboženství či cokoliv dalšího. Vlídlné přijetí se tak snažíme poskytnout skutečně každému, a to i lidem s různým hendikepem.

Výročí 20 let od svého otevření v roce 2019 oslavila ambulance pro neslyšící v naší vídeňské nemocnici. Od roku je tato ambulance kontaktním místem ve všech zdravotních a sociálních záležitostech přibližně 2500 neslyšících lidí, kteří v hlavním městě Rakouska žijí. Každý rok zde proběhne zhruba 6500 kontaktů s pacienty.

Všichni naši spolupracovníci a i milosrdní bratři, kteří zde působí, ovládají znakovou řeč, dva z našich kolegů jsou pak sami neslyšící. Ambulanci jsme vděční za příklad skvělého a především prospěšného projektu.

Více informací o projektech a dílech milosrdných bratří v Rakousku naleznete na našem provinčním webu www.barmherzige-brueder.at.

CENY CELESTÝNA OPITZE

Již desátý ročník udílení Cen Celestýna Opitze za vzor v péči o nemocné a potřebné proběhl v sobotu 19. 10. 2019 tradičně v pražském kostele sv. Šimona a Judy v Praze v rámci koncertu Javorů Hany a Petra Ulrychových. K řadě laureátů se přidali čtyři další.

Stali se jimi sestra Benedikta Bartoňová ze III. řádu sv. Františka za obětavou péči o nemocné a umírající, jejich rodiny a blízké, MUDr. Soňa Míčková za nezištnou službu řeholníkům a kněžím nejen v době komunismu, Mgr. Václav Polášek za dlou-

holeté vedení Sjednocené organizace nevidomých a slabozrakých a za jeho aktivity, které jsou ve prospěch a ku pomoci nevidomým a slabozrakým v České republice, a MUDr. Edib Jaganjac za celoživotní službu lékaře, a zvláště za obětavé nasazení všech svých sil v sarajevské nemocnici v 90. letech během tamní války.

Ceny byly předány jen pár metrů od místa, kde byla v roce 1847 milosrdným bratrem a lékařem Celestýnem Opitzem podána první narkóza při operaci pacienta v Evropě.

Mgr. Václav Polášek

Narodil se ve Frýdku-Místku. Po studiu na gymnáziu v Praze se stal vedoucím studovny ve státní pedagogické knihovně Jana Amose Komenského. Ve svých 27 letech začal orientovat své aktivity a celý svůj život na pomoc zdravotně postiženým lidem. Záběr jeho práce zasahuje do všech oblastí lidského života. Založil sportovní oddíl v pražské Slavii, pořádal mezinárodní soutěže hudebníků a skladatelů a světový kongres esperantistů. To vše pro nevidomé. Od roku 1990 byl statutárním představitelem asociace nevidomých a slabozrakých v ČSFR. Jedna z jeho stěžejních činností byla sjednocení hnutí nevidomých v ČR do dnešní Sjednocené organizace nevidomých a slabozrakých (SONS), kde je od roku 2012 prezidentem. Poslední dva roky je též členem patientské rady Ministerstva zdravotnictví ČR a od letošního roku členem vládního výboru pro osoby se zdravotním postižením. Toto je pouze malý výčet jeho

aktivit. On sám je od mládí téměř nevidomý a věnoval svůj život těm, kteří jsou kvůli svým zdravotním postížením vyčleňováni ze společnosti.

**S. M. Benedikta Vojtěška
Bartoňová**

Při setkání s laureátkou je zcela zjevný dar od Boha, který jí byl dán, a to dar komunikace a hospitality. To, co dostala a dostává od Pána, dokáže předávat druhým. Stará se o staré členy své rodiny. Své síly též dává těm, kteří směřují ke konci svého života a potřebují zdravotní pomoc. Vedle ošetřovatelství nabízí především psychickou podporu. Její pomoc zasahuje i do rodin a mezi blízké nemocných, o které se stará. Pro každého má to pravé slovo. Nedělí lidi na věřící či nevěřící, ale svým životem ukazuje tu pravou cestu k Bohu. Svým příkladem již přivedla mnoho lidí ke svátostem.

MUDr. Edib Jaganjac

Jako mladý chirurg se ocitl na začátku devadesátých let v obklíčeném městě Sarajevu, kde tehdy žilo téměř 400.000 lidí. Blokáda celého města trvala déle než blokáda Stalingradu – 44 měsíců. Vypadávala elektřina, dodávky tepla, nebyl dostatek pitné vody a léků ani jídla. Během této doby pracoval ve státní nemocnici. Venku probíhal boj se zbraněmi, uvnitř nemocnice však probíhal boj o záchranu životů. Viděl zblízka to nejhorší, co vojenský konflikt přinesl. Prakticky nevycházel z nemocnice. Je autorem knihy „Sarajevská princezna“. Malá pětiletá holčička Irma byla během bombardování Sarajeva těžce raněna. Její matka ji chránila vlastním tělem a sama přišla o život. Děvče se dostalo do rukou tohoto mladého chirurga, který bojoval o její přežití. Boj o její záchranu otevřel cestu pro evakuaci stovek zraněných. Obléhání Sarajeva skončilo

koncem roku 1995. Dnes MUDr. Edib Jaganjac působí na Traumatologickém oddělení chirurgické kliniky 2. lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze a ve Fakultní nemocnici v Motole. Málo kdo zná jeho historii. Málo kdo rozumí tomu, proč se usmívá víc než my ostatní. On totiž zažil peklo.

MUDr. Soňa Míčková

Někdo jí říká „anděl strážný“. Podle výpovědí, které jsme měli možnost o jejím životě shromáždit, si troufáme tvrdit, že je to pravda. Po ukončení studia medicíny v roce 1974 pracovala v nemocnici. Kromě této činnosti se však začala starat o lidi, kteří byli komunistickým režimem pronásledováni, či přímo vyčleněni z dění společnosti. Paní doktorka však tyto lidi tajně navštěvovala a pomáhala jim řešit jejich zdravotní problémy. Svou pomoc neomezovala na pracovní dobu, ale byla ochotna své pacienty navštěvovat i o víkendu či

ve večerních hodinách. Její přístup nespočíval jen v ordinaci léků, ale v trpělivém naslouchání každému, kdo ji požádal o pomoc. Ještě dnes je paní doktorka aktivní a i dále pomáhá ochotně, nezištně, a to bez ohledu na čas strávený u pacienta.

Průvěsky Celestýna Opitze

Náš představený br. Martin Macek a předseda komise, která laureáty ocenění vybírá, k 10. výročí založení Ceny Celestýna Opitze představil skleněné průvěsky s podobiznou tohoto milosrdného bratra. Vizuálně průvěsky připomínají zmenšenou Cenu Celestýna Opitze, kterou laureáti dostávají.

Tyto průvěsky nabízíme každému, kdo by jimi chtěl obdarovat kohokoliv ve svém okolí, o kom ví, že dělá něco dobrého pro druhé, ale nechtěl by ho přímo nominovat na udělení Ceny Celestýna Opitze.

Pokud byste si chtěli průvěsky objednat, napište nám na email info@milosrdni.cz nebo zavolejte na číslo 543 165 319, uveďte počet průvěsků, o které byste měli zájem. Velice rádi budeme, když nám napíšete i jméno a obor, ve kterém obdarovaný působí. Průvěsky posíláme za dobrovolný příspěvek (doporučený dar je alespoň 200,- Kč, což představuje výrobní náklady), budeme však vděční za jakýkoli finanční dar. Veškerý vý-

těžek z těchto příspěvků pak pošleme na misijní činnost našeho řádu.

Nominace pro rok 2020

Cena Celestýna Opitze je každoročně udělována vybraným osobnostem za jejich příklad v péči o nemocné a starost o jakkoli potřebné. Symbolizuje poděkování a obdiv k jejich práci, která inspiruje mnohé další v životě hospitality – křesťanské péče o nemocné a potřebné.

Laureáty ceny může nominovat kdokoli, protože komise je vyhledávat sama nemůže. Lidí, kteří si zaslouží toto minimální uznání vděčnosti za jejich příklad, je mnoho a často pracují ve skrytu. Proto nominace přijímáme na emailu info@milosrdni.cz, anebo skrze formulář na www.milosrdni.cz. Za nominace předem děkujeme!

VALTICKÉ VARHANY

jihomoravský kraj

V letošním roce pokračuje postupná obnova varhan v konventním kostele sv. Augustina ve Valticích.

1. srpna byl demontován a odvezen do dílny varhanáře hrací stůl, který bude do konce roku 2019 restaurován. Hrací stůl je část varhan, odkud varhaník hraje a ovládá celý nástroj prostřednictvím kláves, pedálů, sklopek, tlačítek, spínačů atp. Jako celý nástroj je i hrací stůl z roku 1911 od varhanáře Františka Čápka. Varhany jsou památkově chráněny, samotné restaurování tedy musí provádět varhanář – restaurátor – držitel licence Ministerstva kultury ČR. V našem případě se prací ujal varhanář Petr Stehlík. Vše probíhá pod odborným dohledem PhDr. Petra Koukala, Ph.D. – památkáře z referátu hudebních památek Národního památkového ústavu a oddělení památkové péče Městského úřadu Břeclav. Varhany jsou nejsložitější hudební nástroj, který člověk stvořil. Jejich oprava je tedy velmi finančně náročná. Touto cestou chci poděkovat všem dárcům, kteří na opravu přispěli. Letošní etapa stojí 169.050 Kč (adopce píšťal, dary, koncerty a jiné

kulturní akce nashromáždily 67.963 Kč, Jihomoravský kraj podpoří opravu formou dotace ve výši 68.000 Kč a milosrdní bratři uhradí 33.087 Kč). Celkem zatím bylo profinancováno (měchy + hrací stůl) 627.280 Kč.

Tím ale nic nekončí, v restaurování dalších částí budeme pokračovat. Díky darům a podporovatelům máme na další etapu (popř. na nepředvídatelné výdaje) zatím nashromážděných 46.840 Kč. Čeká nás restaurování píšťal, traktury, vzdušnic, skříně atd. Finanční náklady jsou astronomické, proto budeme opět postupovat po částech.

Pokud chcete i Vy přispět na obnovu tohoto nástroje, můžete si symbolicky adoptovat jednu z 594 píšťal (zatím je adoptováno 214 píšťal) nebo navštívit některou z kulturních akcí, jejichž výtěžek jde na opravu varhan. Pro více informací a Vaše případné dotazy jsem k dispozici na e-mailu kollart@outlook.cz. Srdečné poděkování patří všem, díky kterým je obnova klášterních varhan realizována.

Tomáš Kollár

V TATRÁCH SE ZÁJEMCI O ŘÁD

Letošního čtvrtého ročníku akce „S řeholníky ve Vysokých Tatrách“ se zúčastnili 4 řeholníci a 7 účastníků. Oproti dřívějším ročníkům jsme letos byli ubytováni v Nové Lesné v panelovém domě. Měli jsme však své soukromí. Den začínal jako vždy společnou modlitbou breviáře a následoval program výletu do hor. Během dne jsme slavili mši svatou, která byla středobodem dne. Společně připravená strava, nákupy, rozhovory, modlitby, práce, hry a spousta jiných věcí přinášely do těchto čtyř dní flexibilitu pro život řeholní komunity

se zájemci v horské oblasti. Letos se asi nejvíce, jako každým rokem, líbila mše svatá, která byla sloužena na kraji horského plesa. Tím náročnějším byl přechod Batizovského sedla. Počasí nám tento den nepřálo, a tak jsme přes horské sedlo přecházeli v dešti a mlze. Ale každý měl zase další zážitek, který muže dělá mužem, aby si sáhl trochu na dno svých sil. Pán stál celé dny při nás a my se mohli radovat z jeho díla a děkovat mu za vše, co stvořil.

Br. Martin

STOVKY HODIN PŘES TISÍC PACIENTŮ

Už tři roky pobyt hospitalizovaným pacientům v Nemocnici Milosrdných bratří v Brně zpestřují dobrovolníci, které náš řád do nemocnice vysílá. Během této doby se nám ozvalo přes stovku zájemců, „odpracovali“ stovky dobrovolnických hodin a oslovili přes tisíc pacientů.

Jaké byly naše aktivity v dobrovolnickém centru v roce 2019?

V prvé řadě bylo třeba zajistit chod dobrovolnického centra samotného. V průběhu roku jsme nechali potisknout trička logem dobrovolnického programu (jednotící a ochranný prostředek daný legislativou). Vedle toho bylo nutné dle legislativy zaji-

stit pojištění dobrovolníků. Nakoupeny byly také nové hry a pomůcky pro dobrovolnickou práci s pacienty. To vše, a další aktivity níže uvedené, bylo podpořeno štedrou dotací Statutárního města Brna.

Novinkou roku 2019 byla tzv. „**pojízdná kavárna**“, kdežterá spočívá v tom, že vybraní dobrovolníci jezdí po nemocnici s vozíčkem a pacientům a návštěvníkům nemocnice nabízejí pod dohledem personálu zdarma teplé nápoje. Tato drobná aktivita je pro dobrou atmosféru na odděleních velkým přínosem. Dobrovolníci takto navštíví větší množství pacientů, se kterými si při přípravě nápoje mohou popovídat a tak je povzbudit v jejich léčbě. Vděčnost pacientů, opti-

mistické vřelé slovo a pozornost jsou skvělým a především přirozeným doplňkem léčby a mají pozitivní vliv na zdravotní stav pacientů. Jelikož jsou dobrovolníci ze všech věkových skupin, přičemž pojízdou kavárnu, zaměřující se na kontakt s pacienty, obsluhují především mladí lidé, je dobrovolnický program vynikajícím nástrojem při posilování mezigeneračního soužití a porozumění.

Vedle individuálních návštěv pacientů a pojízdné kavárny pomáhali naši dobrovolníci s přípravou a realizací vernisáží, které jednou za dva měsíce v nemocnici pro pacienty probíhají. I díky dobrovolníkům jsou pacienti během svého pobytu obohaceni o kulturní a společenský zážitek.

Dobrovolnický program se též neobejde bez nezbytné propagace, oslovit jsme se snažili potenciální zájemce z různých věkových skupin. Naši koordinátoři tak program prezentovali například na akci „Zažij DofE“, na „Dnech seniorů“ organizovaných městem Brnem nebo na festivalu „Senioři v akci“, který v Brně probíhal v podzimních měsících.

Jsme též rádi, že jsme několika našim dobrovolníkům mohli díky dotaci města Brna umožnit účast na školeních, na kterých mohli prohloubit své znalosti a zdokonalit schopnosti. Jednalo se o kurzy „Základní principy praktické paliativní péče a dopro-

vázení umírajícího – úvod do problematiky“ a „Specifika komunikace s lidmi se syndromem demence“. Oba kurzy organizovali renomovaní školitelé.

Statistika pro rok 2019

V současnosti je u nás 24 dobrovolníků, v průběhu času se ale hlásí noví, jiní ve službě končí. Můžeme tedy říci, že máme kolem 15 stabilních dobrovolníků. Tito všichni v roce 2019 odpracovali 281 dobrovolnických hodin a navštívili 311 pacientů. Vedle toho dobrovolníci v rámci pojízdné kavárny uvařili 739 nápojů, ovšem reálně oslovili a promluvíli s mnohem větším množstvím pacientů, neboť ne všichni si kávu či čaj objednají ze zdravotních důvodů.

Tato čísla jsou skutečně báječná a dobrovolníkům jsme nesmírně vděční za jejich službu. Na první pohled se může zdát, že jde skutečně jenom o trávení dlouhých chvil při hospitalizaci, ve skutečnosti je však přítomnost dobrovolníků velice důležitá a přínosná. U pacientů, které dobrovolníci navštíví, je patrné zlepšení jejich nálady, což pozitivně ovlivňuje léčbu i ošetřování. Kontakt s dobrovolníkem, který není věnován zdravotnímu či sociálnímu stavu pacienta, ale například obyčejnému lidskému rozhovoru, hraní stolní hry či společnému vypití kávy, je totiž něco, co pomáhá zlepšovat duševní stav

pacienta, čímž se usnadňuje i jeho léčba. Čas dobrovolníků trávený u pacientů je tedy velice cenný a prospěšný, a to jak pro pacienty, tak pro personál nemocnice a dobrovolníky samotné, kteří získávají bohaté osobní zkušenosti.

Velmi jsme v tomto směru vděční především seniorským dobrovolníkům, kteří se projeví jako velmi schopní v kontaktu se svými vrstevníky, kteří musí být hospitalizováni. Vzájemně se tak tito lidé mohou podporovat. Jako nesmírně důležitý a prospěšný prvek pak vnímáme mezigenerační kontakt mezi dobrovolníky a pacienty, mladými a staršími lidmi. Pro všechny zúčastněné je tedy dobrovolnictví velice dobré.

Chcete se stát dobrovolníkem?

Máte čas 1-3 hodiny týdně, abyste ho věnovali lidem, kteří za něj budou

vděční? Umíte komunikovat s lidmi a umíte naslouchat? Poznáte rádi nové lidi a věnujete jim kus svého srdce? Právě Vy můžete být skvělým dobrovolníkem!

Napište našemu koordinátorovi Vítu Pospíchalovi na email vit.pospichal@milosrdni.cz nebo zavolejte na číslo 721 967 289 a domluvte si schůzku. Přijďte se do nemocnice podívat, rádi Vám vše vysvětlíme osobně. Dlouhodobí dobrovolníci absolvují školení, jak s nemocnými lidmi pracovat, jak jim věnovat čas, jak s nimi mluvit. Není to nic těžkého!

Chcete podpořit dobrovolnické aktivity u nemocných, ale nechcete být přímo dobrovolníkem?

Provozování dobrovolnického centra není bez nákladů, musíme nechat potisknout trička, uhradit pojištění dobrovolníků, postupně dokupovat vybavení centra pomůckami a podobně. Vše hradíme z vlastních zdrojů a jsme vděční například městu Brnu či MČ Brno-Střed za poskytnuté finanční prostředky formou dotací.

Pokud byste měli zájem, můžete i Vy podpořit rozvoj dobrovolnického programu zasláním daru na číslo účtu 1341663309/0800 s variabilním symbolem 4444. Za všechny dary děkujeme!

vp

DOKONČENÁ PRVNÍ ETAPA RESTAURACE FRESEK

Památky, které nám naši předci zanechali, jsou ohromným darem, ale především závazkem. V jejich kompozici, řemeslném zpracování a uměleckém vjemu jako takovém je možné spatřit touhu oslavovat Boha tímto dílem lidských rukou. Církvi se zachovaly nádherné kostely, sochy, obrazy... Všechno to jsou úžasné věci, ale vyžadují péči.

Díky štědré finanční podpoře Ministerstva kultury ČR, Jihomoravského kraje, mnoha dárců a farníků a s asistencí Statutárního města Brna jsme letos zahájili několik let připravované restaurování fresek v kostele sv. Leopolda při klášteře milosrdných brat-

ří v Brně. Jedná se o největší a nejvýznamnější umělecké dílo v tomto kostele, jeho autorem je Josef Stern. Dokončeno bylo v roce 1776. Nese jméno Oslava svatého Jana z Boha v nebi.

Protože se jedná o skutečně velkou plochu, přes celou hlavní loď kostela zasahující až do oken v horní části kostela, bylo nutné projekt rozdělit na dvě etapy. Letos byla dokončena první z nich, a to právě okolo oken a ve vnějším kruhu fresky. Díla se zhostila dílna paní Jany Severinové S:Lukas a práce vede akademický malíř Libor Jaroš. Práce vyžadují preciznost, trpělivost a dokonalou znalost malířských a restauračních technologií. Milimetr po milimetru tak řemeslníci fresky vyčistili a zbavili je staletých nánosů nečistot a jiných nedostatků, které se během času na fresce vytvořily.

Práce budou pokračovat i v roce 2020, a to v hlavní, středové části fresky. Na slavnost sv. Leopolda, patrona kostela, 15. listopadu 2020 by měla již celá freska zářit ve své původní podobě.

vp

BL. EUSTACH KUGLER

10 LET OD BLAHOŘEČENÍ

4. října 2009 byl pro milosrdné bratry zvláště ve střední Evropě velmi důležitý den. Blahořečený byl totiž v katedrále sv. Petra v Řezně jeden z jejich předchůdců, spolubratr z Německa Eustach Kugler. Slavnosti se tehdy zúčastnily tisíce věřících.

Když bychom se snažili najít slova, která by vystihovala osobnost milosrdného bratra Eustacha Kuglera, určitě by tam byla skromnost, pokora a prozíravost. Málokdo si dnes dokáže představit, v jak obtížné byl situaci, když v době nacismu měl za úkol jako provinciál vést řád v Bavorsku. A nejenom řád, ale všechny věřící a nemocné a chudé ve svém okolí, jak chápal svůj slib hospitality, jenž složil v roce 1893, když vstupoval do řádu. Ze své pozice církevní osoby a představeného cítil povinnost upozorňovat na zlo, které se v té době v Německu dělo. Za neskrývanou kritiku nacistického režimu a dokonce samotné osoby Adolfa Hitlera byl pod neustálým dohledem Gestapa, absolvovat musel mnoho výslechů a zažíval všemožnou perzekuci. Přesto se mimo jiné hlasitě ozýval proti v Německu tehdy nově zavedené

a režimem podporované praxi eutanázie nemocných a starých lidí a vůbec tehdejší protikřesťanské politice. Tento boj proti režimu ho také stál život. Pro vyčerpání na následky výslechů a pronásledování zemřel brzy po válce v roce 1946.

Nebyl to ale jenom jeho úpěnlivý boj s nacismem, za který si vysloužil velkou oblibu a úctu nejen věřících v Bavorsku. V roce 1925 byl zvolen provinciálem a svého úkolu se zhostil skutečně obdivuhodným způsobem. Meziválečné období v Německu bylo velmi složité, přesto se

mu podařilo řádová zařízení vést velmi dobře. A nejen to, v roce 1925 rozhodl o výstavbě nové velké nemocnice v Řezně, na kterou se mu podařilo sehnat na tehdejší dobu ohromnou sumu 8,3 milionů říšských marek. Otevřena byla v roce 1929, jejím architektem byl hvězdný Albert Boßlet

a patřila k nejmodernějším nemocnicím v Německu. A na špičce tohoto žebříčku se drží dodnes.

Relikviář blahoslaveného milosrdného bratra Eustacha Kuglera dnes najdete v nemocniční kapli naší nemocnice v Řezně.

vp

MISIJNÍ PROJEKT 2019

VENEZUELA

Každý rok naši představení v Římě vybírají jedno naše řádové zařízení, kterému je věnována pozornost všech bratří a spolupracovníků řádu z celého světa, a kam jsou směřovány dary na misijní činnost řádu. Pro rok 2019 byla vybrána naše zařízení ve Venezuele.

Projekt našich tamních bratří nazvaný „Tabule solidarity“ odpovídá na společenskou krizi v zemi. Všeobecnou chudobou a společenskou nestabilitou zde trpí především ti nejslabší ze společnosti. Každý den nacházejí v našich nemocnicích útočiště, poskytujeme jim stravu. Takto naši bratři a spolupracovníci nasýtí stovky lidí každý den. Kvůli vysoké inflaci je však náročné potraviny nakupovat, a tak náš generálát vyzval všechny

světové provincie, aby bratřím ve Venezuele pomohli.

Od nás z České republiky jsme tak do Venezuely poslali bez mála 40.000 Kč díky štědré pomoci mnoha drobných dárců. Tato částka pokryje náklady projektu na jeden celý týden. Všem, kdo přispěli, tak jménem našich tamních bratří a spolupracovníků mnohokrát děkujeme!

S LEKÁROM PATRIKOM GÁLIKOM O NADŠENÍ I HODNOTE UTRPENIA

Komunitu milosrdných bratov v bratislavskom konvente a nemocnici obohatil mladý lekár Patrik Gálik, ktorý zároveň vyučuje. Netají sa tým, že je mu blízka spiritualita tejto rehole, páči sa mu, ako sa v nej spája zasvätený život so službou ľuďom, trpiacim. Aj preto vznikol nasledujúci rozhovor s ním.

Patrik, čo vás priviedlo k milosrdným bratom?

Vyštudoval som medicínu a ale zároveň som cítil túžbu zasvätiť svoj život Bohu. Zaujala ma teda táto charizma, kde sa nemusím pri vstupe do rehole vzdať lekárskeho povolania, ale môžem ho spojiť so zasvätením. Myslím, že milosrdní bratia sú jednou z mála mužských reholí, kde sa to dá.

Pracujete ako pedagóg Lekárskej fakulty. Prezradte, čo sa snažíte odovzdať v rámci svojej služby študentom?

Mojím povolaním je učiť a pripravovať študentov na skúšku z fyziológie.

Chcel by som ich viesť k tomu, aby boli dobrými lekármi a aby mali lásku k chorým, zvlášť v dnešnej dobe, keď počujeme veľa sťažností na lekárov. Málokedy sú tie sťažnosti kvôli vybaveniu ordinácie a podmienkam, takmer vždy títo ľudia hľadajú ľudskejší prístup lekára. Prial by som si, aby sa medici vedeli k chorým priblížiť, aby sa ich vedeli dotknúť, prihovoriť sa im a popri starostlivej liečbe vedeli pomáhať aj dobrým slovom a prijatím chorého. Prial by som im, aby sa nenechali vykoľajit' únavou a každodennými povinnosťami lekára a aby pre každého pacienta urobili všetko, čo je v ich silách. Pri mojich prvých stretnutiach s milosrdnými bratmi som s jedným z kňazov chodil po izbách pacientov. Keď rozdával sv. prijímanie, zaujalo ma, ako ten kňaz na každú izbu prišiel s rovnakým nadšením. S rovnakým nadšením pozdravil a odovzdal tým ľuďom Ježiša. Prial by som si, aby aj študenti medicíny prijímali každého pacienta s rovnakým nadšením a aj keď je to tridsiaty pacient v ordinácii, aby

ho privítali s rovnakým úsmevom, zdvorilým pozdravom, s rovnakou láskou a s rovnakou ochotou pomôcť. Môže byť síce namáhavé ešte aj tridsiaty krát sa poobede usmiať a zapriať pekný deň, avšak pre toho pacienta to môže byť často jediné milé slovo a jediný záujem, s ktorým sa v ten deň stretol. Keď jednému mudrcovi položili tri otázky: Ktorá hodina je v živote najdôležitejšia? Ktorý človek a ktorý skutok je najdôležitejší? Odpovedal: Najdôležitejšia hodina je prítomná. Najdôležitejší človek je ten, ktorý stojí pred nami. Najdôležitejší skutok je láska. V ambulancii je teda najdôležitejšia prítomná chvíľa, pacient a to, čo preňho môžeme urobiť.

Zakladateľom milosrdných bratov je sv. Ján z Boha. Ako nazeráte na jeho osobnosť? Mali ste už možnosť bližšie sa s ním „zoznámiť“? Je známe, že vo svojej dobe bol priekopníkom v zdravotnej starostlivosti, najmä pokiaľ ide o duševne chorých.

Svätý Ján z Boha je vzorom v mnohých veciach. Obrátil sa až po štyridsiatke a mal za sebou veľmi ťažkú minulosť. To je aj jeho odkaz pre ľudí, že nikdy nie je neskoro na zmenu a akúkoľvek minulosť vie Boh premeniť a použiť na dobré. Svätému Jánovi z Boha sa v živote diali ťažké veci. Ťažké detstvo, náročné a dlhé cesty,

život v armáde a mnoho iných strastí. Po jeho obrátení tak plakal, kajal sa a rozdával čo mal, že ho mestský dozor zavrel a dal strážiť. Aj táto skúsenosť, podobne ako mnohé ťažké veci z minulosti poslúžili ako odrazová lávka, aby neskôr slúžil chorým a tým najúbohejším. Sv. Ján z Boha je pre mňa naozaj veľkým vzorom toho, že Boh si vie použiť všetko zlé na dobré, On premieňa všetko.

Keby ste mali možnosť stretnúť dnes sv. Jána z Boha „naživo“ a mohli by ste sa ho niečo opýtať, čo by vás zaujímalo?

Asi by som sa ho opýtal, ako zvládal konať toľko dobra s takou láskou. Určite čerpal z modlitby a tak by ma zaujímalo, kedy a ako sa modlil a o čom sa s Bohom rozprával.

V nemocnici milosrdných bratov sa denne dotýkate aj témy utrpenia, bolesti. Ako vy – mladý lekár vnímate postoj súčasného sveta k téme utrpenia?

Ľudia sa dnes snažia bolesti prirodzene zbaviť, je to prirodzené a netreba sa z toho obviňovať. Ak máme ťažkosti, máme hľadať pomoc a máme si pomáhať niesť svoje kríže. Niektorí prežívajú chorobu, niektorí náročné vzťahové situácie, niektorí nevedia prijať seba samého a podobne. Každý nesie nejaký kríž, na ktorý však treba pozerieť ako na cestu do neba.

Modlitba trpiaceho má obrovskú silu a hodnotu. Hodnota utrpenia je práve v tom, že ho človek môže spojiť s Ježišovým utrpením a obetovať to za druhých. Toto je podľa mňa tá naj-

cennejšia modlitba - obetovať svoje utrpenie. Preto je aj sv. omša najmocnejšia modlitba. Je to sprítomnená obeta Ježiša za nás. Možno je pre nás niekedy ľahšie odrecitovať nejakú pobožnosť, ako úprimne a s láskou v krátkosti povzdychnúť: „Pane, ja Ti dávam túto chorobu alebo túto dnešnú bolesť – za svojho manžela, za svoje dieťa.“ Tento povzdych je však ihneď premenený na veľké požehnanie pre blízkych, pre celý svet, ale aj pre nás samých. Utrpenie nás formuje a očisťuje a väčšinou to tak býva, že na púšti získavame najcennejšie dary a čnosti.

Andrea Eliášová

VAŠE 2 % Z DANE POMÔŽU

Milí priatelia, stále môžete využiť možnosť podporiť niektoré z diel rehole milosrdných bratov, ktorá pôsobí na Slovensku už 350 rokov, počas ktorých sa intenzívne stará o chorých a sociálne odkázaných ľudí. Môžete tak urobiť formou pokázania 2% podielu zaplatenej dane z príjmu za zdaňovacie obdobie roka 2019. Aj cez vami poskytnutý dar napĺňame motto sv. Jána z Boha – zakladateľa Hospitálskej rehole sv. Jána z Boha: „*Robte dobro a robte ho dobre.*“ Za každý poskytnutý dar

všetkým darcom vyslovujeme už teraz úprimné *ďakujeme!* Len pomocou dobrodincov a šlachetných ľudí totiž môžeme rozvíjať službu tým, ktorí to najviac potrebujú: chorým, trpiacim, ľuďom na okraji spoločnosti. Darované prostriedky použijeme na nákup zdravotníckych prístrojov a zariadení na skvalitnenie zdravotníckej starostlivosti pre Univerzitnú nemocnicu s poliklinikou milosrdní bratia na konkrétnych oddeleniach.

Viac na www.milosrdni.sk.

VITAMIN D V ZIMNÍCH MĚSÍCÍCH

Dostatečné množství vitamínu D udržuje zdravé nejen naše kosti, ale výrazně ovlivňuje to, jak se celkově cítíme. V letních měsících naše tělo samo vitamin D produkuje díky slunečnímu záření, v zimě ale jeho nedostatkem trpí asi 30 procent populace. Pomoci v tom ale může i pár drobností v našem jídelníčku.

Na rozdíl od jiných vitaminů, má tělo schopnost ho samo produkovat. Pod vlivem slunečního záření se v kůži vytvoří tzv. provitamin D3, který se krví dostane do jater a zde se promění na aktivní vitamin D.

V létě stačí být dvakrát až třikrát týdně 5 až 15 minut na přímém slunci bez opalovacího krému (a postačí

obličej, ruce a paže), aby se vytvořil dostatek vitamínu D. Ano, slunce svítí i v zimě, ovšem důležitá je i vlnová délka slunečního světla, která musí být mezi 280 a 320 nanometry. V naší zeměpisné šířce ve střední Evropě dopadají sluneční paprsky pod příliš ostrým úhlem a atmosféra sluneční záření, které potřebujeme, odfiltruje. To znamená, že od konce října do března naše tělo není schopno produkovat dostatečné množství vitamínu D.

Tělo je schopno na zimu připravit značné množství vitamínu D v játrech a tukové tkáni, krátkodobý nedostatek jeho příjmu tedy nebývá problémem.

Příznaky nedostatku se projevují až při dlouhodobém nedostatku slunce či vhodných potravin. Ovšem u lidí, kteří berou určité léky například na onemocnění v trávicím traktu, jater či ledvin, tyto léky zabraňují v ukládání vitamínu D. Od zhruba 65 let věku se pak schopnost kůže produkovat vitamin D výrazně snižuje.

Strava bohatá na vitamin D

Zdravé tělo dokáže díky slunci pokrýt 90 procent jeho potřeby. Zbylých 10 procent, tj. zhruba 5 mikrogramů vitamínu D je potřeba přijmout v jídle. Od zhruba 51 let věku je pak třeba v jídelníčku vitamin navýšit až na 15 mikrogramů denně.

Zejména v zimních měsících je tedy potřeba pečlivě dbát na bohatost jídelníčku. Nejvíce vitamínu D je možné najít například v mořských rybách. Na pokrytí denní potřeby 5 mikrogramů tedy stačí 5 gramů uzeného úhoře, 16 gramů šprotů, 31 gramů čerstvého lososa, 125 gramů makrely nebo 263 gramů čerstvých hub. Dobrý je ale i sýr nebo vejce.

Jak nám vitamin D pomáhá?

Jedním z jeho nejdůležitějších úkolů je kontrola koncentrace vápníku v krvi a jeho ukládání v kostech. Pro tvorbu a stav kostí, ale i zubů je tedy nezbytný. Ovlivňuje také tvor-

bu vlasů a kvalitu pokožky. Přispívá naší imunitě a může výrazně pomoci v zimních únavách, zvláště v dobách chřipek a nachlazení. Pomáhá proti depresím a významně ovlivňuje produkci tzv. hormonu štěstí serotoninu.

Dlouhodobý nedostatek vitamínu D tedy způsobuje snižování hustoty kostí, jejich bolesti, poruchy metabolismu a mnoho dalších neduhů. Zlomené kosti se při jeho nedostatku hojí velice špatně. Nedostatek se projevuje i infekcemi dýchacích cest, výkyvy nálad, pískáním v uších a mnoha dalšími problémy. Z dlouhodobého hlediska jeho nedostatek zvyšuje riziko vzniku cukrovky, zejména při nadváze.

Slunce je lepší než pilulky

Přirozená produkce vitamínu je vždycky lepší než jejich příjem v pilulkách, dostatek slunce a zdravá a bohatá strava tedy v případě vitamínu D vyjdou daleko levněji než různé pilulky či jiné přípravky. Další výhodou přirozené tvorby vitamínu D je i to, že přirozenou cestou nemůže dojít k předávkování. Zde je pak důležité upozornit, že jako doplněk stravy by se ve formě pilulek měl vitamin D přijímat pouze po krevních testech, které jeho nedostatek prokázaly.

Dr. Andrea Flemmer

VŠICHNI ŽIJEM' V BLÁZINCI SOUČASNOST OČIMA PSYCHIATRA

Radkin Honzák
Renata Červenková

Psychiatr, publicista a pedagog MUDr. Radkin Honzák, CSc., se v poslední době stal fenoménem českých diskuzních pořadů v různých televizích a rádiích. S nadhledem, vtipem a bohatou životní a profesní zkušeností vypráví o věcech, které tíží naši společnost, o tom, co se nám daří i nedaří, snaží se posluchače přimět zamýšlet se nad podstatou a hledat zdravý životní směr.

Kniha rozhovorů novinářky Renaty Červenkové s Radkinem Honzákem je velmi příjemnou četbou. Společně se v ní věnují dnešnímu způsobu života, zdravému a nezdravému životnímu stylu, tempu doby, duchovnímu rozvoji, výchově dětí, ale i problémům zdravotnictví a mnoha dalším praktickým i filozofickým věcem.

Vřele knihu doporučujeme!

*Nakladatelství Vyšehrad, 2018
cca 200 Kč*

BRATR GABRIEL CAMILLO FERRARA

Camillo Ferrara se narodil v roce 1543 v Miláně do zámožné rodiny. Vystudoval medicínu a následně se stal osobním lékařem vévody Francesca Marii II. della Rovere, vévody z Urbina. Když se v roce 1591 vrátil do Milána, tak již byl členem řádu milosrdných bratří, kde přijal v roce 1595 řeholní jméno Gabriel. Posléze působil v Římě, kde se stal převorem kláštera na Tiberském ostrově. V roce 1602 byl zvolen provinciálem a krátce na to vedl celý řád. Od roku 1605 byl jmenován generálním vikářem pro kláštery severně od Alp a byl pověřen zřizováním špitálů. V roce 1608 léčil polského krále Zikmunda III., který na poděkování založil v Krakově špitál. Následně došlo k rozšíření řádu v Polsku, Bělorusku a v Litvě. V roce 1614 založil nemocnici sv. Jana Křtitele ve Vídni, kde se stal také prvním metropolitním převorem. Rok na to léčil arcivévodu Maxmiliána Arnošta, bratra budoucího císaře Ferdinanda II, a za to byl založen další špitál v Grazu (ve Štýrském Hradci). Ferdinand II. se stal Gabrie-

lovým přítelem a významným patronem řádu. V roce 1624 řád obdržel právo na veřejné sbírky v Rakousku. Později založil konventy v Neuburgu na Dunaji (1622) a v Terstu (1625). V roce 1624 byl povolán zpátky do Říma, kde se staral o léčbu papeže Urbana VIII. Zemřel 15. ledna 1627 ve Vídni. Za svůj dlouhý a plodný život založil celkem 22 špitálů a napsal

V.F. GABRIEL Comes FERRARA Cōm̃tiss. Generalis primus qui ordinem in Germania propagavit Ferdinandon Rom Imper charissimus nec non in arte chirurgica Excellētissimus. 4. 15. 1. 1627 Vtēnae.

dvoudílnou práci Nova selva di cirurgia vydanou v Benátkách v roce 1596, která byla ve své době velmi populární monografií.

O životě Gabriela Camilla Ferrary byla napsána kniha Der Chirurg

Gabriel Graf von Ferrara od Ludwiga Brandla vydaná provincialátem milosrdných bratří ve Vídni v roce 1957.

Dana Surá

Knihovna Milosrdných bratří Brno

LICHTENŠTEJNSKO 1719–2019 **300 LET KNÍŽECTVÍ** **UPROSTŘED EVROPY**

Masarykovo muzeum v Hodoníně zahájilo 24. 10. 2019 novou výstavu, která je věnována třisetletému jubileu založení Lichtenštejnského knížectví. Expozice je rozdělena do dvou částí, kde ve dvou místnostech jsou vystaveny exponáty ze 17. – 20. století vážící se k historii knížectví i samotného rodu. Kurátor výstavy Marek Vařeka přichystal pro návštěvníky spousty zajímavých předmětů a obrazů, z nichž mnohé byly dovezeny přímo z Lichtenštejnska. Mezi zajímavé exponáty patří zkrvavená důstojnická uniforma knížete Karla hlavě moravskokrumlovské větve, rytiny hradu Vaduz či kolekce obrazů, na nichž je vyobrazen kníže Josef Václav Lorenc.

Zahájení akce se zúčastnil i J. J. Princ Emmeram z Lichtenštejna, žijící v Německu, a hosté z Rakouska. Mezi vystavovateli samozřejmě nemohl chybět ani náš řád, jenž zapůjčil na výstavu několik obrazů z valtické sbírky.

Výstava je ke zhlédnutí v přízemí budovy sálu Evropa až do 15. března 2020.

NÁŠ SPOLEČNÝ DOMOV

papež František

1. září: Světový den modliteb za péči o stvoření

V tento den modlitby bych chtěl poděkovat především Pánu za dar společného domu a za všechny lidi dobré vůle, kteří pracují na jeho zachování. Jsem vděčný za řadu projektů zaměřených na podporu studia a ochrany ekosystémů, za úsilí o rozvoj udržitelnějšího zemědělství a odpovědné výživy a za různé vzdělávací a duchovní iniciativy, které spojují křesťany po celém světě a vybízí k péči o stvoření.

Musíme si přiznat, že stvoření nechráníme zodpovědně. Stav životního prostředí nelze považovat za uspokojivou ani na globální úrovni, ani na jednotlivých místech planety. Je dobře, že se otevřela diskuze k obnovení vztahu člověka a stvoření, že se mnozí snaží hledat správný pohled na svět, který nám umožní lépe se starat o naši planetu ve prospěch současných i budoucích generací.

Sestra voda

Při společné modlitbě katolické církve spolu s jejími pravoslavnými bratry a sestrami a dalšími křesťanskými církvemi a komunitami za ochranu stvoření bych rád vyzdvihl téma vody, základního a cenného prvku, který je pro mnohé, bohužel, velmi obtížně dostupný, a pro některé dokonce nedostupný zcela.

Když uvažuji o Bohu a jeho stvořitelské úloze, cítím potřebu poděkovat mu za „sestru vodu“, která je pro život na planetě tak nezbytná. Právě proto je nutné starat se o vodní zdroje.

Stejně tak vnímám jako důležité myslet na moře a oceány. Musíme Stvo-

říteli děkovat za tak působivý a nádherný dar velkých vod a všeho, co je v nich (srov. Gen 1, 20-21, Ž 146, 6) a chválit ho, že Zem přikryl oceánem jako šatem (Ž 104, 6).

Zachování tohoto nedocenitelného dobra je naší každodenní odpovědností, skutečnou výzvou dneška. Vyžaduje aktivní spolupráci mezi lidmi dobré vůle, spolupodílení se na neustále práci Stvořitele. Mnohá

úsilí bohužel selžou kvůli neochotě států a velkých společností podílet se na ochraně mořských oblastí. Nemůžeme ovšem dovolit, aby moře a oceány byly naplněny plastovým odpadem. My všichni jsme povoláni k tomu, abychom se aktivně zapojili do hledání řešení problémů a jejich předcházení. Přitom bychom se měli modlit tak, jako by všechno záleželo na Božské prozřetelnosti, a jednat tak, jako by všechno záleželo na nás.

Z DOPIŠŮ SV. JANA Z BOHA

...Jen za dříví je třeba dát každý den sedm nebo osm reálů. Město je velké a velmi studené v tento zimní čas a je tu mnoho ubohých, kteří přicházejí do nemocnice – nemocní, zdraví, služební lid a poutníci – všech více než 110.

Vzhledem k tomu, že se jedná o společný dům, nalézají se zde bez rozdílu osoby stížené všemi nemocemi a lidé všeho druhu: mrzáci, bezrucí, leprosní, němí, pomatení, ochrnutí, prašiví a jiní velmi staří i mnoho dětí. Nepočítám v to poutníky a pocestné, kteří sem přicházejí a jimž se poskytuje oheň, voda, sůl a nádobí na vaření.

A na to vše není žádný příjem, ale Ježíš Kristus se jistě o vše postará. Není dne, kdy by na koupi zásob stačilo méně než čtyři a půl či pět skudů: na chléb, za maso, za slepice, za dříví a to nepočítám léky a šaty, což je další značný výdaj. Když nepostačí milodary na to vše, o čem jsem hovořil, беру na úvěr – jinak je půst.

A tak tonu v dluzích a jsem vězeň Ježíše Krista. Dlužím více než 203 zlatých za košile, pláště, boty, prostěradla, pokrývky a mnohé jiné věci potřebné v tomto špitále a také za výživu opuštěných dětí. ...

Z druhého dopisu Gutierre Lassovi

25 LET OD SLAVNÝCH SLIBŮ BR. JANKA

Výročí čtvrt století od slavných slibů v lednu 2020 bratr Ján Karlík, který v několik posledních let působil i v České republice.

Rodák ze Slovenska své první sliby složil 6. ledna roku 1995 a slavné sliby pak 1. května 2000. O vstupu do řádu uvažoval ještě za komunistického Československa, po revoluci svůj sen mohl naplnit. Vystudoval ošetřovatelskou školu v Bratislavě a v naší tamní nemocnici několik let jako ošetřovatel i působil. V letech 2004 až 2007 pracoval v řádovém

noviciátu v Grazu, od roku 2007 měl pak na starosti scholastiky. V dalších letech pracoval postupně v Bratislavě, v Letovicích a nakonec v Brně. V roce 2019 byl povolán zpátky do Grazu, kde v řádové nemocnici pracuje jako ošetřovatel a vedle toho má na starosti pastorační povolání.

Br. Jankovi za všechnu jeho práci a příklad milosrdného bratra děkujeme a vyprošujeme mu vše dobré, požehnání od Pána a ochranu Panny Marie.

vp

SANITÁŘ/OŠETŘOVATEL

NMB VIZOVICE

Do našeho kolektivu přijmeme nové kolegy/ně **sanitáře/ošetřovatele**.

Požadujeme: vlivný přístup k lidem, zdravotní způsobilost, vzdělání v příslušném oboru výhodou.

Nabízíme: práci na plný úvazek, mzdu od **25.000 Kč + příplatky**, 6 týdnů dovolené, vzdělávací kurzy, levný telefonní tarif i pro členy rodiny, příjemné prostředí malé nemocnice a možnost ubytování.

Kontakt: Bc. Eva Mikesková,
tel: 739 328 223,
e-mail: mikeskova@nmbvizovice.cz

MAGISTRA/MAGISTR

LÉKÁRNA LETOVICE

Do naší klášterní lékárny v Letovicích přijmeme magistru či magistra na plný úvazek.

V případě zájmu kontaktujte vedoucí Mgr. Procházkovou na čísle 516 474 947 nebo na emailu lekarna.letovice@milosrdni.cz.

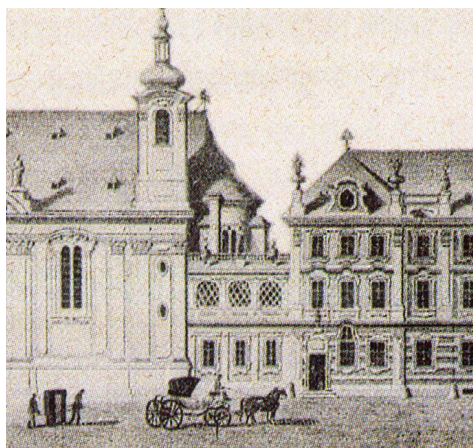

400 LET MILOSRDNÝCH BRATŘÍ V PRAZE

V roce 2020 u příležitosti 400. výročí příchodu milosrdných bratří do Prahy do nemocnice Na Františku chystáme řadu aktivit a setkání – koncert, mši svatou nebo odbornou historickou konferenci. O všech akcích budeme informovat buď zde v našem zpravodaji, nebo na webu www.milosrdni.cz.

Prozatím ale můžete počítat s termínem 5. června, kdy se chceme s našimi spolubratry účastnit Noci kostelů v našem pražském kostele sv. Šimona a Judy u Nemocnice Na Františku. Připravujeme komento-

vané prohlídky kostela, povídání o historii působení milosrdných bratří na tomto místě, ale i bohatý kulturní hudební program.

SLAVNOST SV. JANA Z BOHA

Srdečně zveme ke společnému slavení mši svatých ke cti zakladatele našeho řádu sv. Jana z Boha, a to v následujících termínech:

pátek 6. 3. v 18.00
v kostele sv. Leopolda v Brně

pondělí 9. 3. v 18.00
v kostele sv. Václava v Letovicích

středa 11. 3. ve 13.00
v nemocniční kapli Panny Marie,
Matky Dobré Rady (NMB)
ve Vizovicích

PAPEŽ FRANTIŠEK NA TWITTERU

Vaši pozorností vůči těm nejmenším a chudým můžete rozžehnout hvězdy na noční obloze těm, kdo trpí. (2. 7.)

„Tohle není jenom o migrujících...“ migrující jsou především lidskými bytostmi, a symbolizují všechny ty, kteří jsou odmítnuti dnešní globalizovanou společností. (8. 7.)

Modlíme se za nemocné, kteří jsou opuštěni a umírají osamoceni. Společnost je lidská pouze pokud chrání život od jeho samotné počátku po přirozený konec, aniž by vybírala, kdo je hoden života a kdo není. Lékaři by měli sloužit životu, ne ho brát. (10. 7.)

TIRÁŽ

je zpravodaj, který vychází ZDARMA nepravidelně 4× do roka. Vydává ho Hospitálský řád sv. Jana z Boha – Milosrdní bratři. Informuje o životě a aktivitách milosrdných bratří, také o jejich historii, světcích, významných událostech z domova i zahraničí.

V případě zájmu o odběr pište na e-mail: hospitalita@milosrdni.cz nebo na adresu: *Milosrdní bratři, Vídeňská 7, 639 00 Brno.* Nezapomeňte uvést počet výtisků, které chcete odebrat.

Vydává:

Konvent Hospitálského řádu
sv. Jana z Boha – Milosrdných bratří
(pro svoji vnitřní potřebu)
Vídeňská 228/7, 639 00 Brno
IČ: 15531678
e-mail: sekretariat@milosrdni.cz
B. ú. 1341663309/0800
tel./fax.: 543 165 319
www.milosrdni.cz

Registrace:

MK ČR E 20257

Redakce:

Bc. Vít Pospíchal, MPA
Br. Martin Richard Macek, OH

Foto:

Archiv OH

Tisk:

Didot, spol. s r. o.

POMOZTE NÁM VYDÁVAT HOSPITALITU!

Zpravodaj Hospitalita vychází zdarma pro všechny čtenáře. Jeho příprava však obnáší nemalé náklady - od času stráveného při jeho sestavování a psaní článků, korekce, grafické práce, tisk a hromadná korespondence.

Chceme čtenářům poskytnout co nejvyšší kvalitu provedení, stejně jako je tomu i ve zdravotní péči, kterou poskytujeme našim pacientům.

Své příspěvky můžete posílat zde:

č.k.: 1341663309/0800

variabilní symbol: 1111

Za jakékoliv dary budeme velice vděční!

VÍKEND U MILOSRDNÝCH BRATŘÍ

pro mladé muže, kteří touží poznat život v řádu

13. - 15. 3. 2020, Brno

postní duchovní obnova (pod vedením P. Jana Zachovala),
křížová cesta, výroba velikonočních svící, rozhovory a další...

Kontakt: bratr Martin, 608 745 700, prevor@milosrdni.cz

Klášter milosrdných bratří, Vídeňská 7, Brno

www.milosrdni.cz